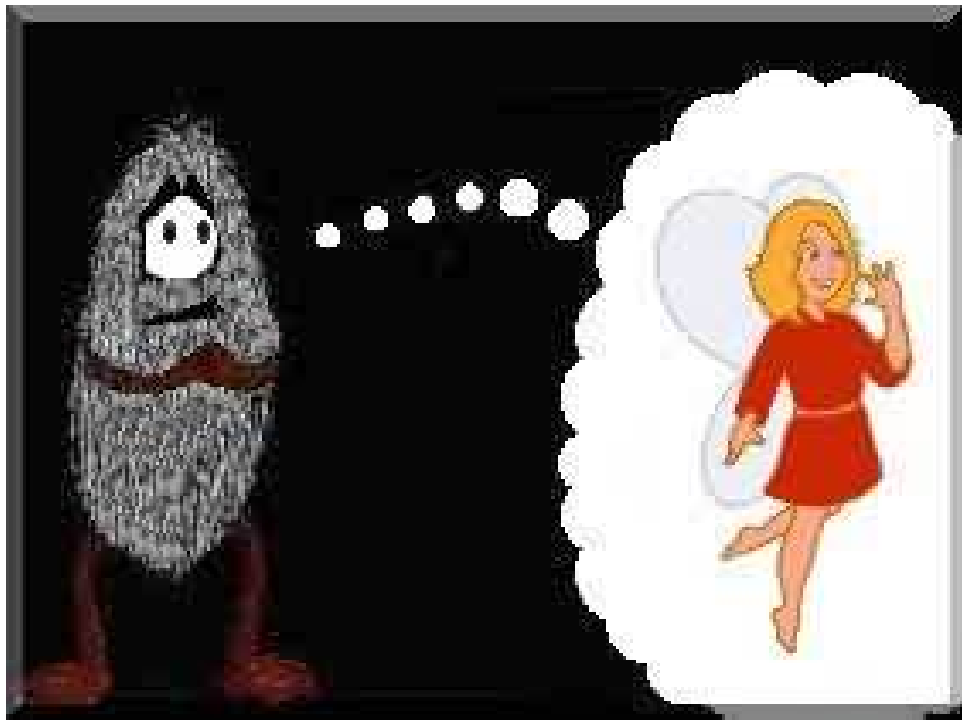

הפיה והמפלץ

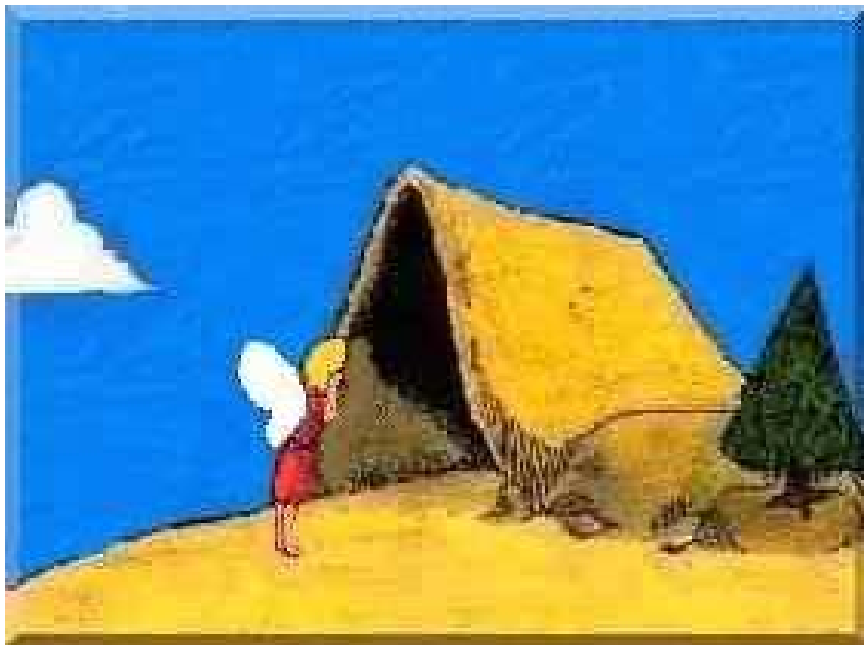
מיכאל הרדגרובה

טרומבול גר במערה
לבד ובחושך
ותמיד שמח
כשפיקסי באה לשחק.

על פסגת הר גבוה
שיחקו כל יום ידידים
הפיה פיקסי
והמפלץ טרומבול.

**פיקסי עפה למערתו
וקראה שוב אליו
"אם אינך רוצה לצאת
אוכל אולי להיכנס?"**

**לכן פיקסי הופתעה
כשיום אחד שמעה שטרומבול צועק:
"היום אינני רוצה לשחק
היום אני לא מרגיש טוב."**

**היא נפנפה בידיה ומיד
אור מילא את המערה
כי קורים דברים קסומים
כשפיקסי מנפנפת.**

**"הו, לא" קרא טרומבול
והסתתר בפנים.
אבל פיקסי הרגישה מיד
שקרה לו דבר מה.**

**"רק נפלתי" אמר טרומבול
תכבי שוב את האור"
אך פיקסי אמרה "אינך צריך
לשקר לידידתך הטובה ביותר."**

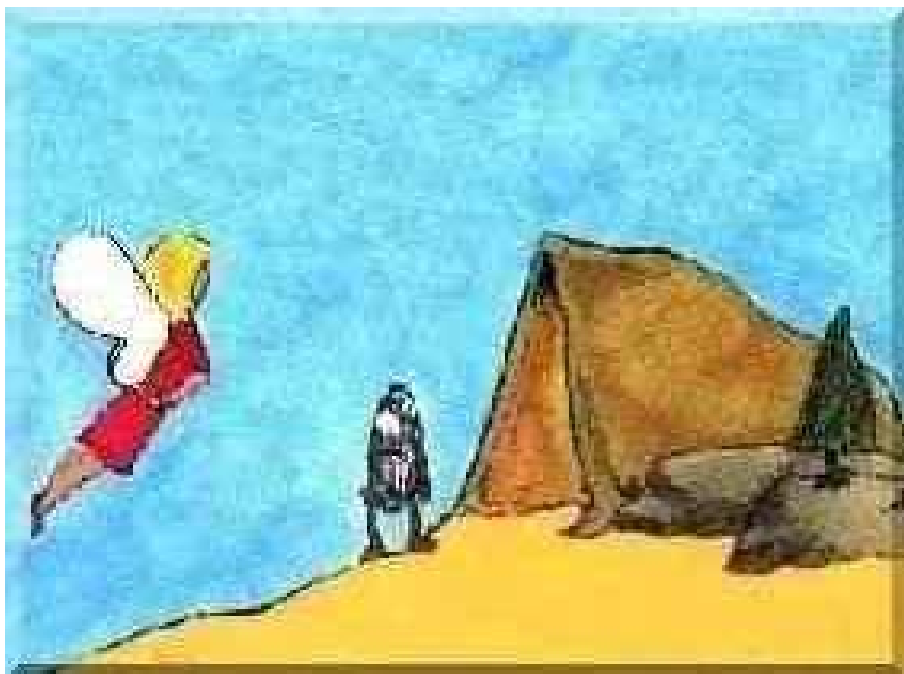
**אז הביטה פנימה וראתה אותו
וחשבה שתפרוץ בבכי
לידיד שלה, המפלץ טרומבול
היה "פנס" בעין.**

"שאלתי כי אכפת לי"
אמרה לו פיקסי.
"אילו באמת רק נפלת
לא היית מסתיר זאת."

הסתובב טרומבול ואמר:
"למה תחשבי שאשקר
אין לי כנפיים כמו שלך
כדי ימנעו ממני לפול."

**פיקסי יצאה מהמערה
וטרומבול אחריה
והיא אמרה: "זה לא בסדר
שעשה לך דבר כזה!"**

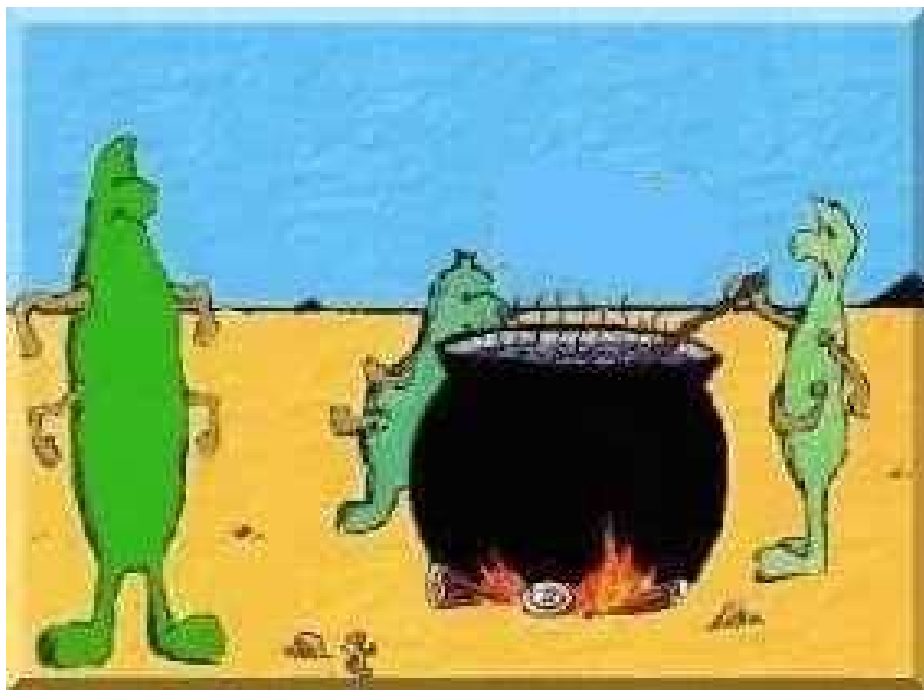
**אמר טרומבול: "את צודקת"
ושפשף את עינו
"ירדתי מההר,
וגרומבלי הרביץ לי."**

"אם ישמעו שסיפרתי לך
ירביצו לי כפליים.
אנא אל תרדי לשם
ואל תרגיזי אותם יותר!"

אני חושבת שאדבר איתו
ואבקש שיהיה נחמד."
"לא, לא" קרב טרומבול
"אל תדברי עם החברה האלה!"

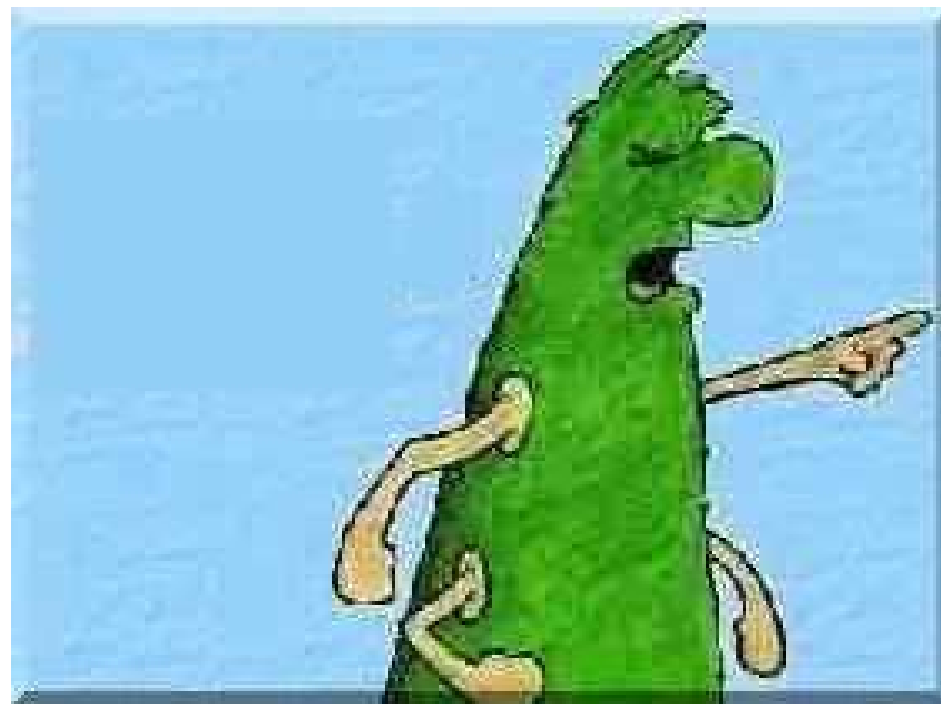
גרומבלים בעיר הגרומבלים
עמדו בחבורה
סביב סיר גדול
ובישלו מרק קרמשוקו.

"אל דאגה" אמרה פיקסי
ועפה לעיר הגרומבלים.
"הי. חכי!" קרא טרומבול
ורץ אחריה במורד.

**"טרומבול הקטן חזר הנה
והביא גם חברה
זה לא ייקח זמן רב,
שמרו לי קצת מרק."**

**הם לא ראו את טרומבול
או את פיקסי מתקרבים
עד שהגדול ביניהם הרים ראש
ואמר: "ראו מי שבא!"**

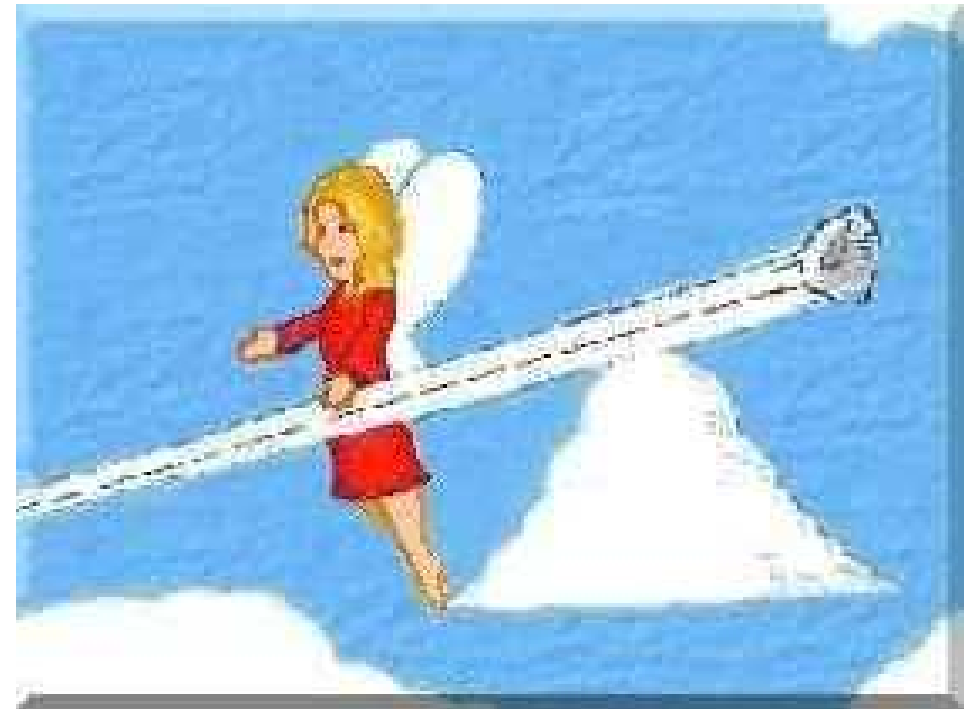
כל הגרומבלים צחקו
ועודדו את הגדול
אך פיקסי אמרה: "תתביישו!
זה לא יפה מצדכם."

וגרומבלי הגדול זרק אבן
שכמעט פגעה בטרומבול
וזה קרא: "פיקסי ד!"
בקשה, נלך מכאן."

**וקטנה, קטנה וקטנה,
וקטנה עוד יותר
כך שאפילו הגרומבלי הגדול
לא היה גדול מנמלה.**

**הגדול זרק אבן גם עליה
וכל הגרומבלים צחקו
אך אז פיקסי נפנפה בידיה
ועיר הגרומבלים נעשתה קטנה**

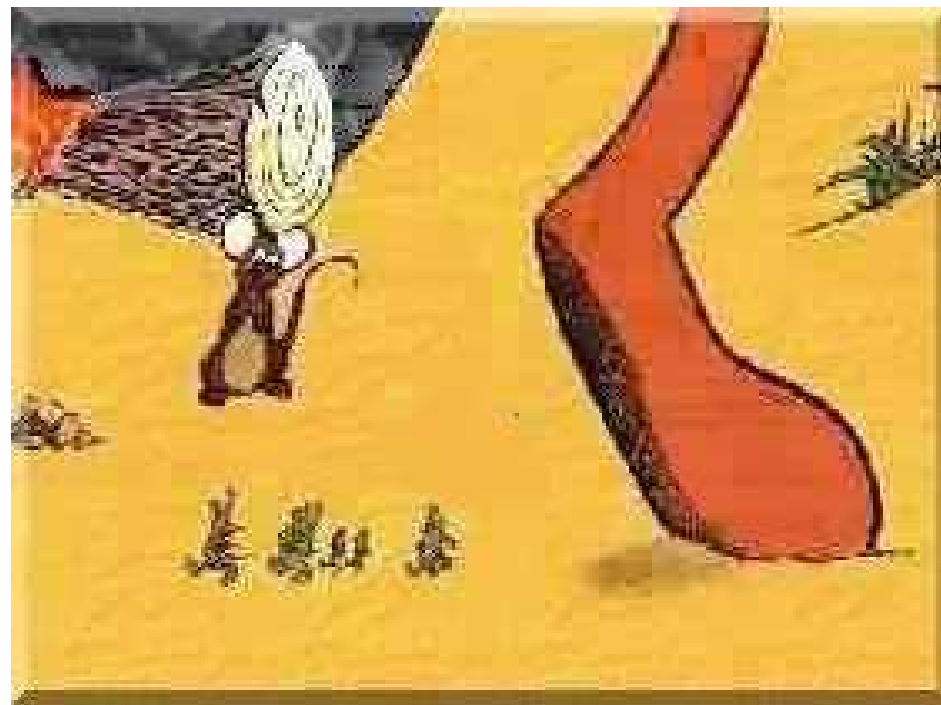
**"אינכם צריכים לפחד"
הוא אמר "לא אעשה לכם רע.
רק זכרו להיות נחמדים
לאלה שקטנים מכם."**

**טרומבול הביט למטה ליד רגליו
ושמע את הצפצופים
שעשו גרומבלים הקטנים
בקולותיהם החלשים**

**שם על פיסגת ההר
במערתו מוארת כמו ביום
ישבו טרומבול ופיקסי
ושתו מיץ תפוזים.**

**טרומבול הסתובב וחזר
למערה שלו על ההר
והגרומבלים הקטנים
התפזרו והסתתרו בפחד.**

וכך פיקסי עזרה לטרומבול
והוא שמח שנתן לה לעזור
הם צחקו ושיחקו שוב
ובקרוב גם העין שלו הבריאה.

וטרומבול שאל את פיקסי:
"האם הם יישארו קטנים?"
"כן, הם לא יגדלו
עד שהלבבות שלהם יעשו טובים."